

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 5Csp/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119273421
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Šišková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:6119273421.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: Ing. T. F., nar. X.X.XXXX, bytom F., M. C. XXX/XX, o zaplatenie 5.044,94 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 5.044,94 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 18.12.2018 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 5.044,94 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 18.12.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu zdôvodnil tým, že jeho právny predchodca - spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., uzavrel so žalovaným dňa 30.4.2013 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jeho právny predchodca poskytol žalovanému peňažné prostriedky s tým, že podmienky čerpania a podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a vo VOP. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, preto jeho právny predchodca podaním zo dňa 24.10.2016 žalovanému oznámil, že ku dňu 24.10.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobcu táto predstavovala sumu 20.764,79 eur a pozostávala z istiny vo výške 5.044,94 eur, riadneho úroku vo výške 9.825,80 eur, z úroku z omeškania vo výške 5.894,05 eur. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaná suma predstavuje neuhradenú istinu úveru a zvyšnú časť dlžnej sumy 15.719,85 eur si voči žalovanému v tomto konaní neuplatňuje.

2. Žalovanému nebolo možné doručiť zásielky do vlastných rúk, jeho pobyt sa súdu, napriek šetreniu, zistiť nepodarilo. Súd preto pri doručovaní žaloby žalovanému postupoval v súlade s ust. § 116 Civilného sporového poriadku (CSP) a následne mu doručoval podľa § 106 ods. 1 písm. a) v spojení s § 112 CSP (resp. § 111 CSP). Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, na pojednávanie sa bez ospravedlnenia nedostavil.

3. Tunajší súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 4.9.2019 č.k. 5Csp/60/2019-131 tak, že žalobu zamietol a žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Voči rozsudku podal žalobca odvolanie, na základe ktorého odvolací súd predmetný rozsudok uznesením zo dňa 29.4.2020 č.k. 4Co/161/2019-155 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolací súd mu uložil skúmať aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v konaní v súvislosti s postúpením pohľadávky na žalobcu s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona 483/2001 Z.z. o bankách. Okrem toho odvolací súd uviedol, že zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. sa na predmetný právny vzťah sporových strán podľa ust. § 1 ods. 3 písm. b) citovaného zákona nevzťahuje, keďže ide o úver zabezpečený

záložným právom k nehnuteľnosti a zároveň naň nemožno aplikovať ust. § 24, pretože to vylučuje ustanovenie § 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z.

4. Súd v zmysle pokynu odvolacieho súdu vec opätovne prejednal, doplnil dokazovanie vypočítaním právneho zástupcu žalobcu, oboznámením obsahu výzvy na zaplatenie dlžnej časti splátok zo dňa 11.7.2016 a dokladu o jej doručení žalovanému a zistil tento skutkový a právny stav:

5. Právny predchodca žalobcu - spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., uzavrel dňa 30.4.2013 so žalovaným ako fyzickou osobou zmluvu o splátkovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanému na nadobudnutie, úpravu a údržbu nehnuteľností vo výške 73.000,- eur. Podľa zmluvy sa žalovaný zaviazal úver splácať v mesačných splátkach po 383,07 eur, počet splátok bol dohodnutý 276, úroková sadzba je uvedená ako fixná 5 rokov vo výške 5,39% ročne a po zohľadnení zľavy poskytnutej bankou 4,89% ročne, termín splatnosti splátok je k 26. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky je v zmluve určená dňa 26.6.2013, konečná splatnosť úveru dňa 26.5.2036. Splácanie bolo dohodnuté ako progresívne inkasom z inkasného účtu uvedeného v zmluve. V čl. II zmluvy si strany dohodli výšku poplatku za správu úveru 3,49 eur mesačne, výšku spracovateľského poplatku v sume 799,- eur ako aj poplatok za každú vystavenú upomienku 25,- eur. Poskytnutie úveru žalovanému bolo v čl. I bod 2 zmluvy podmienené uzatvorením zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXX v k.ú. H., obec F. - rodinný dom so súpisným č. XXX, pozemky parc.č. XXX, XXX a predložením návrhu na vklad záložného práva s potvrdením prijatia príslušnou správou katastra a LV č. XXX s vyznačenou plombou na druhom mieste.

6. Listom zo dňa 4.6.2015 právny predchodca žalobcu žalovaného vyzval na úhradu omeškanej sumy 1.649,35 eur do 15 dní od doručenia výzvy. Následne listom zo dňa 11.7.2016 bol žalovaný opätovne vyzvaný na úhradu omeškanej sumy vo výške 4.427,97 eur s upozornením na možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a pristúpiť k realizácii výkonu záložného práva, ktoré zabezpečuje pohľadávku. Výzva bola žalovanému doručená dňa 15.7.2016. Listom zo dňa 24.10.2016 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že ku dňu 24.10.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, nakoľko nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1. písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., a vyzval ho na zaplatenie sumy 77.119,10 eur do 15 dní. Žalovaný si oznámenie prevzal dňa 27.10.2016. Listom zo dňa 12.9.2018 právny predchodca žalobcu žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 20.762,10 eur.

7. Dňa 17.12.2018 došlo medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., a žalobcom k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1060/2018/CE, na základe ktorej došlo aj k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému. O tejto skutočnosti bol žalovaný upovedomený listom zo dňa 3.1.2019.

8. Listom zo dňa 29.3.2019 žalobca žalovaného vyzval k úhrade dlžnej sumy vo výške 20.835,28 eur vyčíslenej k uvedenému dátumu, a to do 5.4.2019.

9. Z vyjadrenia žalobcu, doručeného súdu dňa 28.8.2019, vyplýva, že zo strany žalovaného bola celkovo uhradená suma 78.525,68 eur s tým, že na istinu bola započítaná suma 67.955,06 eur, na poplatky suma 927,49 eur, na riadny úrok suma 9.486,56 eur a na úrok z omeškania suma 156,57 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný celú dlžnú sumu nezaplatil, žalobca si svoj nárok uplatnil prostredníctvom súdu. Voči žalovanému v konaní si uplatnil len nárok na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 5.044,94 a úrok z omeškania vo výške 5% ročne od 18.12.2018 do zaplatenia.

10. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 1 ods. 3 písm. b) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom nie je

úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti.

12. Podľa § 24 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 9 ods. 1 a 2, § 6 až 8, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

13. Podľa § 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

14. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

15. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Na predmetnú úverovú zmluvu sa, vzhľadom na jej obsahové náležitosti, vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ poskytol žalovanému, ktorý nekonal v rámci svojej podnikateľskej činnosti (teda v postavení spotrebiteľa), finančné prostriedky, ktoré sa žalovaný zaviazal splácať v splátkach. Zároveň na predmetný zmluvný vzťah nemožno aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v zmysle § 1 ods. 3 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch predmetná zmluva nie je spotrebiteľským úverom a vo veci nemožno aplikovať ani § 24 ods. 1 citovaného zákona, keďže podľa § 2 písm. c) citovaného zákona sa za iného veriteľa nepovažuje banka. V danej veci bola úverová zmluva uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., t.j. bankou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, a preto je použitie ust. § 24 zákona o spotrebiteľských úveroch vylúčené.

16. Súd tiež skúmal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v spore v súvislosti s postúpením pohľadávky na jeho osobu. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku inej osobe aj bez súhlasu klienta v prípade, že napriek písomnej výzve banky je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku. V danej veci bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu bol žalovaný viackrát vyzývaný na úhradu sumy, s ktorej splácaním bol žalovaný v omeškaní. Žalobca v konaní predložil doklad o tom, že žalovanému bola výzva na zaplatenie zo dňa 11.7.2016 riadne doručená, rovnako bol doložený doklad o tom, že mu bolo doručené aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, kde bol žalovaný tiež vyzývaný na zaplatenie dlžnej sumy (list zo dňa 24.10.2016, doručený dňa 27.10.2016). K postúpeniu pohľadávky na žalobcu došlo následne na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018. Z uvedeného je teda zrejmé, že predpoklady na postúpenie pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách boli zo strany právneho predchodcu žalobcu dodržané a pohľadávka bola na žalobcu postúpená platne. Žalobca je teda v konaní aktívne vecne legitimovaný.

17. V konaní nebolo sporným, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 73.000,- eur, ktorý mal žalovaný vrátiť v 276. mesačných splátkach po 383,07 eur vždy k 26. dňu v mesiaci počnúc 26.6.2013. Celkovo sa teda žalovaný zaviazal uhradiť žalobcovi (jeho právnemu predchodcovi) sumu 109.558,02 eur (383,07 eur x 276 splátok). Rovnako nebolo sporným, že zo strany žalovaného bola žalobcovi (resp. jeho právnemu predchodcovi) uhradená len časť jeho pohľadávky v sume celkom 78.525,68 eur. Z toho na istinu bola započítaná suma 67.955,06 eur, na poplatky suma 927,49 eur, na riadny úrok suma 9.486,56 eur a na úrok z omeškania suma 156,57 eur. Podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok neuhradená pohľadávka žalovaného predstavuje sumu 20.764,79 eur, z toho nezaplatená istina je vo výške 5.044,94 eur. Žalobca si v konaní voči žalovanému uplatnil len nárok na zaplatenie dlžnej istiny 5.044,94 eur. Súd tento nárok žalobcu považoval za dôvodný.

18. Vzhľadom k tomu, že žalovaný dlžnú sumu neuhradil riadne a včas, vznikol žalobcovi aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Žalobca si tento nárok uplatnil vo výške 5% ročne (t.j. v zmysle citovaného nariadenia vlády) od 18.12.2018, t.j. odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky na žalobcu. Súd aj v tejto časti nárok žalobcu považoval za dôvodný.

19. Vo veci teda súd rozhodol tak, že žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu 5.044,94 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 18.12.2018 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

20. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP). V konaní mal žalobca plný úspech, preto mu vznikol voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Súd v súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu trov konania. O konkrétnej výške náhrady trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia vo dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Prievidza. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Trenčín. Odvolanie musí obsahovať, okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).